

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۶ اپریل ۲۰۱۶

پنځه ویشتم مجلس (له دنیا گوښه کیدل)

۵۴۵ هجری قمری کال د ذی الحجة په نولسمه شیخ عبدالقادر (رضی الله تعالی عنه) داسی وفرمایل:

له عیسی (علیه السلام) څخه روایت کیږی، چی هرکله به یی یو ښه بوی استشمام کړ، نوسپوړمی به یی پتی کړی او ویل به یی چی دا له دنیا څخه دی.

ای ددروغومدعیانوچی زهد مویوازی په قول اووینا کی دی! په ظاهره مو دتقوی اوزهد جامی اغوستی، ولی باطن موددنیا درغبت او حسرت څخه ډک دی. هرکله که دغه دریاء لباس له تن څخه لیری کړی اوددنیا رغبت او علاقه له زړه وباسی، هغه وخت به دنیا ستاسو خپله اودتاسو غوښتونکی به شی. صادق زاهد ته مقسومه روزی وررسیږی، اوله هغی گټه پورته کوی، ولی په هر حال دزړه څخه له دنیا سره علاقه نلری اوپه ټوله سره په خپل زهد کی ټینگ ولاړ دی. په همدی علت پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) چی له عیسی علیه السلام اونورو انبیاءو څخه ډیر زاهد و، فرمایلی: **(حَبِّبَ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ ثَلَاثٌ: الطَّيِّبُ، النَّسَاءُ، وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ)** - «ماته له دنیا څخه دری شیان ډیر گران دی: ښه بوی، له ښځوسره ناسته، اوپه لمانځه کی زما دسترگونور». په ازلی علم سره ددوی حق ورته مقرر شوی، پداسی حال کی چی په ټوله سره یی له هغی پرهیز کړی، ولی دخدای دغوښتنی په مطابقت یی ورته تمایل پیدا کړی. ځکه دحق دامرامتثال په هر صورت کی طاعت او عبادت دی، نوځکه که هرڅوک په ډول له خپلو قسمتونو څخه گټه پورته کړی نو غلطی یی نده کړی، که څه هم ددنیا جامی واغوندی.

ای نادانه زاهدانو! واورى اوقصد وکړی اوتکذیب یی نکړی، دخپل ځان په پالنه اوزده کړه پسی اوسى ترڅو خپل خانونه له جهل څخه وژغوری، ځکه جاهل یوازی دخای لپاره عمل کوی اوشیطان اونفس هوا خپل رهبر گړخوی. ای نادانه منافقینو! ستاسو زړونه څومره ظالمان دی؟! ستاسو بوی څومره ناوړه دی! ستاسو ژبه وری څومره ډیره ده! له خپل گفتار، کردار او پندار څخه توبه وکړی! دخدای اود اولیاء الله پروردانی چی پرخدای گران دی اودخدای محبان دی، طعن او ایراد، ترک کړی.

داچی دوی دخپلو برخوڅخه گټه پورته کوی ایراد مه نیسی، ځکه دوی دحق په امر عمل کوی، نه دنفس د هوا اوشهوت له مخی. ددوی زړونه دحق دمهر څخه ډک اوله دنیا بیزاره. په ظاهر اوباطن له دنیا لیری والی کوی، ولی ددنیا څخه دبرخوخواندان هم دی، اوداپه دی سبب ده چی دخدای ازلی علم دهغی دپاسه دی، نوځکه هغوی ته په پاملرنه او عنایت

ناچاره دی. ترټولو ستونزمنه مساله ددوی په نظر دنیا ته پاملرنه او په هغی کی پاته کیدل دی، اود دنیا ددروغجنو لیدل دی چی خدای او هر څوک تکذیب کوی.

(ای دخدای بنده) ترڅو چی دنفس او هوا سره مل یی دنورو په هکله له څه ویلو ډډه وکړه. ترک کلام وکړه، ځکه که تبارک وتعالی خدای اراده وفرمایي چی تا کوم ځای ته ورسوی ، نو چمتو کوی دی. که وغواری نو بنایسته او پایداره به دی کړی، هغه دی چی هره ستونزه هواری اود ظهور مرحلی ته یی رسوی، نه ته! خپله وینا اوتول احوال دحق غوښتنی ته تسلیم کړه، او په عمل لاس پوری کړه.

په بی گفتاره عمل، پرته له ریاء په اخلاص، پرته له شرکه په توحید، پرته له شهرته په گمنامی، پرته له ښکاره په تنهایی او پرته له ظاهره په باطن. باطنا اود زړه په نیت دخدای په ذکر بوخت شه، ته چی خدای ته داسی خطاب کوی: (يَا كُفَّارُ نَسَبْنَا لَكَ بِرَّكَاتٍ وَرَبَّكَاتٍ) «یوازی ستا عبادت کوو او یوازی ستا څخه مرسته غواړو». په واقعیت کی هغه څوک چی حاضر اوموجود وی ورته خطاب کیری او وایی: ای چی زما پروراندی حاضر یی، ای چی نیردی یی اوزما په حال خیر، دتا عبادت کوم اوله تا څخه استعانت غواړم. هوکی په لمانځه کی همداسی خدای ته خطاب کیری! دی امر ته په پام سره پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: (أَعْبُدِ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَاتَّهَ بِرَأْيِكَ) «داسی دخدای پرستش وکړه چی گواکی هغه وینی، او که ته یی په لیدو قادره نه یی، هغه تاوینی».

تصوف له صفا څخه اخیستل شوی. ای چی پشمینه جامی دی په تن کړی، پوه شه چی صادق صوفی هغه دی چی زړه یی دخدای څخه دغیرو نه پاک شوی وی، اودا هغه څه دی چی په زړی او څیرلی خرقی اغوستنه اودمخ په ژیرولو، اودنسانونه په راټولو اودژی به لکنت سره اوله صلحاو څخه به حکایت ویلو اودتسبیح اوتهلل په علامه دگوتو په څنډلو نه ترلاسه کیری. بلکه په صدق اوراستی سره دحق عزّ وجلّ په طلب، له دنیا څخه دزهد، له زړه څخه دخلکو دایستلو، اوله خدایه دغیرو څخه په لیری والی کی ممکن کیری.

یوه له بزرگانو څخه (دخدای درود دی وی پری) ویلی: یوه شپه مه له ځان سره ویل، لویه خدایه هغه څه چی ماته گټور دی اوتاته زیان نه رسوی، مامه منع کوه، اودامی ډیر ډیر ځله په تکرار ویل ترڅو خوب یورم، په خوب کی می ولیدل چی څوک ماته وایی: ته هم له عمل څخه چی درته گټور دی کوتاهی مه کوه، زه به هم د هغه څه چی درته زیان رسوی، مخه ونیسم.

خپل نسبت او پیوستون دخپل گران پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) سره ثابت کړی، البته دا اثبات یوازی دده په پیروی اوله اوامرو څخه یی په متابعت کی نغبتی. یوازی ددی ویل چی دده امتی یم، هیڅ گټه درته نه رسوی. هرکله که د دهغی له وینا او عمل څخه په خالصانه توگه پیروی وکړه، په آخرت کی به یی به حضور کی وی. آیا دخدای تبارک وتعالی قول دی ندی آوریډلی چی فرمایلی یی دی: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا) «هغه څه چی رسول درکړی واخلي، اوله هغه څه نه چی یی منع کړی، ډډه وکړی. سوره حشر آیه ۷».

تاسو په دنیا کی په خپلوزړونو او په آخرت کی په ټول وجود اوجسم سره ،قادر یاست چی خدای ته ورنیردی شی. ای زاهدانو! ترڅو چی ستاسو زهد دنفس اودرایی له استبداد سره مل وی، دمنلو وړندی. راځی دهغی بزرگانو څخه چی دخدای په ذات آشنا وی، او هغو عاملو علماو چی خلق الله دنصیحت او خیرخواهی په ژبه او پرته له هر ډول مادی اعراضو، راهنمایی کوی، پیروی وکړو، څوک چی له دنیا اعراض کوی او خدای لوری ته مخ کوی، ډیروی اوتبعیت بنایستی لری.

(ای دخدای بنده) مخکی له دی چی موکه دلایسه ووزی خدای ته راوگرځه. تایوازی دصلحاو په هکله په خبرو اوله دوی څخه په تمنا او غوښتنو بسنه کړی، دهغه کس په شان یاست چی په خلاصوورغویو اوبه پورته کوی، مسلماً څه

لاس ته نه ورځی. وای پرتا! تمنا او غوښتنه یواحق کاردی، رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(إِيَّاكُمْ وَالتَّمَنَّى فَإِنَّهُ وَاذَى الْخُنْفِ)**-«له بی خایه تمنی او خواهش څخه پر هیز وکړی، ځکه هغه دنادانی وادی ده».

ته دشرداهل اعمال ترسره کوی، اودخیرداهل درجات غواری. دهرچاچی امیدپر ویره غلبه وکړه په کفر اوزندقه سره دچارکیزی، اودهرچا چی خوف پر امید ډیرشو، نودنومیدی سره مخ کیزی، پوه شه چی سلامت په اعتدال کی دی. پیغمبراکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(لَوْ وَزِنَ خَوْفُ الْمُؤْمِنِ وَرَجَاءُهُ لَأَعْتَدِلَا)**-«که دمومن خوف اورجا سره پرتله شی، نودواره سره برابر دی».

یوه له بزرگانو څخه(دخدای درود دی وی پری) فرمایلی: سُفیان ثوری(رحمة الله علیه) می وروسته له مړینی په خوب ولید، ورته ومی ویل چی عزّ وجلّ خدای له تاسره څه وکړل؟ راته یی ویل: یوه پښه مه په پل صراط اوبله می په جنت کی کښینوده،دخدای درود دی پرده وی، هغه فقیه،زاهد، وارح او عامل عالم وی، چی دعلم حق پر هغی په عمل کولو اودعمل حق یی په اخلاص سره اداء کړی و، اوخدای هم دده پاداش ورته اعطاء کړی و. اوپیغمبر(صلی الله علیه وسلم) هم خپل رضایت دهغی په متابعت له سنتوڅخه ورته اعلان کړی. دخدای درود ډېر دپېر اوپرتول صلحاو باندی وی.

هرچاچی درسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) څخه پیروی ونکړه اودخدای کتاب یی په یوه لاس اودرسول سنت یی پربل لاس کی ونه نیول اودحق په لاره روان نه شو، هم یی ځان هلاک کړ اوهم یی نور هلاک کړل، هم خپله گمراه دی اوهم دنورو دگمراهی سبب گرځی. ځکه چی کتاب اوسنت هماغه دوه ریښتتی لارښود دی دانالله جلّ واعلاپه لوری. کتاب دی خدای ته راهنمایی کوی اوسنت دی رسول اکرم ته رسوی.

لویه خدای دنفس هوا له مونږه لیری کړی.(آمین)

«أَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». آمین